

[Aksel Møller.]

sig blot på enkelte områder, hvor inflationen viser sine tydelige tegn, f. eks. så karakteristisk i diskussionen om overtræk. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har gjort nogle overmåde indgående bemærkninger om overtrækkene i nationalbanken. Jeg skal tillade mig at supplere dem med nogle synspunkter, som jeg synes også har interesse i denne forbindelse.

Først er der naturligvis selve ansvarsspørgsmålet. Det kunne ikke falde mig ind at bestride, at vi her i folketinget har været med til at vedtage masser af udgiftslove gennem årene. En regering fremsætter forslag til love, der koster penge; disse love skal administreres, og midler til at gennemføre administrationen skal skaffes. Men det må være en regerings opgave ikke at fremsætte udgiftslovsforslag, som den ikke kan finansiere. Den højtærede finansminister er forsåvidt udkigsmanden på broen; han er i den situation, at vi af ham kan vente, at han holder øje med, hvilke muligheder han har for at betale de udgifter, som hans kolleger bringer til verden ved forslagene til dette høje ting; det er hans opgave. Han må komme til tinget i det øjeblik, den økonomiske situation svigter, og anmode om dækning gennem forhøjelser af skatter og afgifter eller gennem nedsættelse af udgifter.

Nu får vi at vide, at hele problemet er ikke så stort, som det synes at være, det drejer sig ikke om disse $\frac{3}{4}$ mill. kr., som i alt fald for en måned siden var det tal, der figurerede som overtræk (Afbrydelse: $\frac{3}{4}$ milliard!) Ja, bare det dog kun var $\frac{3}{4}$ mill. kr., så kunne vi såmænd hurtigt blive færdig med denne diskussion. Vi får altså at vide, at det drejer sig ikke om et beløb af denne størrelsesorden, ca. $\frac{3}{4}$ milliard kr., men det drejer sig om et langt lavere beløb, fordi der på andre konti i nationalbanken er blevet indbetalt midler af staten. Om disse andre konti og hele denne sammenhæng synes jeg det er værd at gøre nogle bemærkninger.

Det er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards opfindelse, at der skulle hensættes midler på en særlig konto i nationalbanken, først oprindeligt 10 mill. kr. om måneden, såvidt jeg husker, umiddelbart efter septemberforliget og senere 20 mill. kr. om

måneden som umiddelbar følge af martsforliget. (Bertel Dahlgaard: Nej!). Jo, det drejer sig også om det. (Bertel Dahlgaard: Nej!). Disse henlæggelser må jo have haft en mening, de må have betydet, at man har villet foretage en opsparing. Men har man foretaget en opsparing, når man har trukket det tilsvarende og endda et højere beløb på finansministerens løbende konto i nationalbanken? Nej, det har man naturligvis ikke. Jeg ser, at en radikal taler, den radikale partisekretær Bjørn Hansen, ved et møde i Sorø har gjort nogle bemærkninger om sagen og prøvet på at forklare os, at man ikke kan dømme overtrækkene uden at være opmærksom på, hvor meget der hensættes samtidig på andre konti. Han siger: man skal se på mandens checkkonto og sparekassebog samtidig.

Ja, men jeg har da aldrig hørt om en mand, der kunne tillade sig at bruge en dækningsløs check for med den at hæve penge til hensættelse i en sparekassebog. I hvert fald er jeg aldeles overbevist om, at det ville være blevet stempelt som checkrytteri. Og hvad er det, der sker? Det er faktisk dette, at man fra een konto i nationalbanken overfører penge til en anden konto i nationalbanken — så ligeegyldig, så meningsløs en finansoperation, som det ville være at flytte sine småpenge fra den ene bukselomme over i den anden, og det er der da heller ikke nogen der endnu er blevet velstående ved.

Det, vi har haft ud af denne debat, er altså, at vi har fået oplysninger om, at disse hensættelser skal medregnes overfor overtrækkene i bedømmelsen af statens stilling. Var det så ikke meget klogere, at man simpelthen ophævede disse bestemmelser og førte beløbene til afskrivning på den konto? Så ville man da blive fri for den tallerkenrækkeøkonomi, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fører i Danmark.

Det ærede medlem ville bl. a. forsvare overtrækkene med, at de vanskeligheder, som landet i øjeblikket har, skyldes det byggeri, som vi, da jeg var boligminister, satte i gang. Da det ærede medlem sidst nævnte mig i denne forbindelse, havde han roser til mig, i dag har han åbenbart kun tornene! Men jeg ser, at det ærede medlem har fået plads i dette øjeblik ved siden af sin partifælle, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen. Jeg tillader mig at minde